

τὰ ἀνόργανα σώματ' εἰς ἐνώσεις, δυναμένας νὰ θρέψωσι ζῷα καὶ ἀνθρώπους.

Πᾶν ὅ,τι τρώγει ὁ ἄνθρωπος πρέπει προηγουμένως νὰ ὑπῆρξε φυτόν. Καὶ ζῆ μὲν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐκ σαρκῶν, πάχους καὶ φῶν τῶν ζῶων, ἀλλὰ πόθεν τὰ ζῷα ταῦτα ἔλαβον τὴν ὕλην, ἐξ ἧς ἐσχηματίσθησαν αἱ τροφαὶ αὐταί; Βεβαίως ἐλήφθησαν καὶ αὐταὶ ἐκ φυτῶν.

Ὅθεν ἐν τῇ φύσει λαμβάνουσι χώραν ἐκ διαδοχῆς λόγου ἄξια χημικὰ ἐνώσεις. Αἱ ἀπλαῖ ἐνώσεις τῶν χημικῶν στοιχείων τρέφουσι τὰ φυτὰ, τὰ φυτὰ τρέφουσι τὰ ζῷα καὶ τὰ ζῷα καὶ φυτὰ εἶνε ἡ τροφή τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ τὸ μητρικὸν γάλα, ἡ ἀπλουστάτη καὶ φυσικωτάτη αὐτὴ τροφή τοῦ βρέφους, παράγεται, διότι ἡ μήτηρ τρώγει φυτικὰς καὶ ζωϊκὰς τροφάς. Αἱ οὐσίαι αὐταὶ παρασκευασμέναι ἦδη διὰ τὴν θρέψιν τῆς μητρὸς, μεταυσιοῦνται ἐν τῷ σώματι αὐτῆς, μέρος δ' αὐτῶν ἐν τοῖς μαστοῖς τῆς μητρὸς μεταβάλλεται εἰς γάλα, ὅπερ τρέφει τὸ βρέφος.

Ὁρθότατον λοιπὸν εἶνα τὸ λεγόμενον, ὅτι τὸ μητρικὸν γάλα συνίσταται ἐξ ὀξυγόνου, ἀζώτου, ὑδρογόνου καὶ ἀνθρακικοῦ στοιχείου καὶ ἐκ μικρῶν ποσοτήτων ἄλλων τινῶν χημικῶν στοιχείων τὰ στοιχεῖα δὲ ταῦτα εἶνε ἐν τῷ γάλακτι μετ' ἀλλήλων ἠνωμένα καὶ ἀποτελοῦσι θρεπτικὰς οὐσίας. ἦτοι τυρίαν, βοῦτύρον, γαλακτικὸν σάκχαρον, ἄλατα καὶ ὕδρ.

Τίς δὲ ἡ ἐνέργεια τῶν θρεπτικῶν τούτων οὐσιῶν ἐν τῷ σώματι τοῦ βρέφους; Τί ἐκ τούτων θὰ παραχθῆ, ἀφοῦ αὐταὶ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ σῶμα τοῦ βρέφους; Πῶς μετασώματίζονται αὐταὶ κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν διακίβηται ἐν τῷ σώματι; Τίνι τρόπῳ ἀπάγονται πάλιν αἱ οὐσίαι αὐταὶ ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ ἀναγκάζουσι τὸ βρέφος νὰ λάβῃ νέας τροφάς;

Πάντα ταῦτα εἶνε θέμα τῆς θρέψεως, ἣν ἐν τοῖς ἐξῆς συντόμως θέλομεν πραγματευθῆ, ἀκολούθως δὲ θέλομεν ἐξετάσαι, τίνες τῶν τροφῶν εἶνε αἱ ὑγιεινότεραι καὶ συμφερωτάται τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι, ὅταν δὲν θὰ τρώγῃ πλέον γάλα, ἀλλὰ φυτικὰς καὶ ζωϊκὰς τροφάς, ὡς παρέχει ἡ φύσις ἐν ἀφθονίᾳ.

Ο ΕΓΚΕΝΤΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΝΟΦΘΑΛΜΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΑΙΑΣ

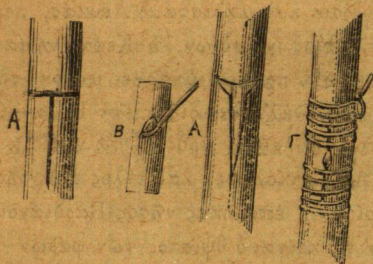
(Συνέχεια τοῦ προηγ. φύλλου)

Γ'. Τρόπος.—Ἐνοφθαλμισμὸς κοινός.

Ὁ ἐνοφθαλμισμὸς τῆς ἐλαίας ἐκτελεῖται ἀπὸ τοῦ Μαΐου μέχρι Σεπτεμβρίου. Ὁ ἐμβολιαστὴς λαμβάνει ἓνα κλάδον ἐκ τῆς ἡμέρου ἐλαίας· ὁ κλάδος οὗτος πρέπει νὰ εἶνε μονοετής, ξυλώδης εὐρωστος καὶ χυμώδης

(ὥστε ὁ φλοιὸς νὰ ἀποσπάται εὐκόλως τοῦ ξύλου χωρὶς νὰ διαρρήγνυται). Ἐπειτα ἀποχωρίζει τὴν βάσι-καὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ καὶ κρατεῖ μόνον ἐν τεμάχιον ἐκ τοῦ μέσου, τὸ ὁποῖον θέτει ἐντὸς ὑγρῶν βρύων ἢ ἐντὸς βρεγμένου ὑφάσματος ὑπὸ τὴν σκιάν ἐπὶ 24 ὥρας ἢ ἐπὶ μίαν μόνον νύκτα. Ἀκολούθως ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἐκλέγεται ὁ ὑγιέστερος καὶ κανονικώτερον ἀνεπτυγμένος. Ὑπεράνω αὐτοῦ κατὰ ἐν ἑκατοστόμετρον χιράσσει τις τὸν φλοιὸν διὰ τοῦ μαχαιριδίου κατὰ μικρὰν γραμμὴν ὀριζόντιον. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ δύο ἑκατοστόμετρα ὑποκάτω τοῦ ὀφθαλμοῦ. Μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ὀριζοντίων γραμμῶν φέρει δύο ἄλλας παραλλήλους πρὸς τὸν ἄξονα τοῦ κλάδου ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἐπειτα θέτων τὴν λεπίδα τοῦ ἐγχειριδίου εἰς τὴν ἄνω γραμμὴν καὶ μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ ἀντίχειρος τῆς δεξιᾶς τοῦ χειρὸς ἀποσπα βικίως τὸ μέρος τοῦ φλοιοῦ τὸ μεταξὺ τῶν γραμμῶν. Τὸ τεμάχιον τοῦτο Β φέρει τὸν ὀφθαλμὸν, ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κέντρον. Ὁ ὀφθαλμὸς λοιπὸν οὗτος συνοδεύεται ὑπὸ μικρᾶς λωρίδος φλοιοῦ. Ὁ φλοιὸς ἔσθωθεν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ ξυλώδους μέρους ἐκτὸς εἰς τὸ σημεῖον μόνον, ὅπου εὐρίσκεται ὁ ἐν λόγῳ ὀφθαλμὸς, εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πρέπει νὰ ἀφήνηται ὀλίγον ξύλον, διότι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου μένει ἐντὸς τῶν περιβλημάτων τοῦ ὀφθαλμοῦ ὁ ἐν νηπιῶδει καταστάσει εὐρισκόμενος βλαστὸς, ὁ ὁποῖος πρέπει ἀφεύκτως νὰ συνοδεύῃ τὸ κέντρον. (Δὲν πρέπει δηλαδὴ νὰ εἶνε τὸ μάτι ἀπὸ μέσα κενόν, ἀλλὰ γεμάτον πάντοτε κατὰ τὸν ἐνοφθαλμισμὸν). Ἀφ' οὗ τὸ κέντρον παρασκευασθῆ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κρατεῖται εἰς τὸ ἄκρον τῶν χειλέων τοῦ ἐμβολιαστοῦ, ὁ ὁποῖος χωρὶς νὰ χάσῃ οὔτε στιγμὴν (ἵνα μὴ προφθᾶσῃ νὰ ζηρανθῆ ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ φλοιοῦ τοῦ κέντρου) σχίζει διὰ τοῦ μαχαιριδίου τοῦ τὸν φλοιὸν τῆς τροφοῦ (τῆς ἀγριελαίας), κατὰ δύο γραμμάς σχηματίζουσας ἐν T (ὡς βλέπει τις εἰς τὸ A τοῦ σχήματος 3). Τὰ χεῖλη τοῦ φλοιοῦ τούτου ἀπομακρύνονται ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς μεγάλης γραμμῆς (τῆς παραλλήλου πρὸς τὸν ἄξονα τοῦ βλαστοῦ τῆς τροφοῦ) διὰ τῆς ὀπισθεν τοῦ μαχαιριδίου εὐρισκόμενης ἐλεφαντίνης γλυφίδος, εἰς τὸ ἀνοιγμα δὲ A προσκολλᾶται τὸ κέντρον μετὰ ταχύτητα. Ἐπειτα ἐπαναφερόμεν τὰ χεῖλη τοῦ φλοιοῦ πρὸς τὴν προτέραν θέσιν των ἵνα κλείσωσιν ἐντὸς αὐτῶν τὸν φλοιὸν τὸν συνοδεύοντα τὸν ὀφθαλμὸν. Τὸ συνοδεῦον τὸ ἔνθεμα φύλλον κόπτεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐλάσματος. Ἄν μὲν ἀκέραιον δυνατὸν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ, διότι διευκολύνει τὴν ἐξάτμισιν τοῦ ὑγροῦ τῆς κυτταρογόνου ζώνης. Ἐπειτα περιδέεται ὅλον τὸ μέρος Γ ἀπὸ τῶν ἄνω (πάντοτε) πρὸς τὰ κάτω διὰ γύρων πολλῶν καὶ πλησίον ἀλλήλων. Πρὸς τοῦτο μεταχειρίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νῆμα μαλλίου, διότι τοῦτο εἶνε ἐλαστικόν καὶ ἐπιτρέπει εἰς τὸ φυτόν

νά παχύνεται. Τὸ δέσιμον δὲν πρέπει νὰ εἶνε ὑπερβολικὰ σφιγκτόν, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ παρουσιάξῃ τὴν ἐλαχίστην χαλάρωσιν. Ἡ κορυφὴ τοῦ βλαστοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ὁ ἐνοφθαλμισμὸς πρέπει νὰ ἀποκοπῇ ἰσὺς ἡμέρας μετὰ τὴν πράξιν ταύτην. Διαρκοῦντος δὲ

τοῦ ἔτους ὁ βλαστὸς αὐτὸς ἐξυκολοῦθετ βραχυνόμους βαθμηδὸν μέχρις ἀποστάσεως 10 ἑκατοστομέτρων ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὸν ὁποῖον προσεκολλήσαμεν. Τὸ ἐναπομένον τοῦτο τοῦ βλαστοῦ μέρος ἀποκόπτομεν ὅλως διόλου τὸ προσεχὲς ἔτος. Ὁ ἐκ τοῦ κέντρου προκύπτων νεαρὸς βλαστὸς προσδένεται εἰς τὸν ἄξονα τοῦ βλαστοῦ τῆς τροφῆς ἐν ὅσῳ ἀναπτύσσεται. Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν πράξιν τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ ἂν οὗτος ἐπέτυχε, βλέπομεν τὸν μίσχον τοῦ φύλλου τοῦ κέντρου νὰ ἀποσπᾶται αὐτομάτως ἀπὸ τῆς βάσεως αὐτοῦ καὶ νὰ πίπτῃ. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀποτυχίας, τὸ φύλλον τοῦτο μακραίνεται εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ μένει κρεμασμένον. Τότε ἐπαναλαμβάνει τις τὴν πράξιν ἐπὶ ἄλλου σημείου τῆς τροφῆς.

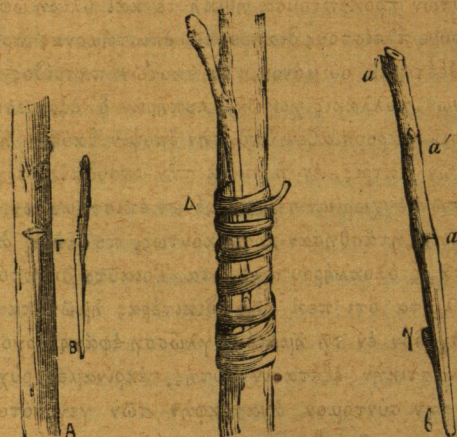
Δ'. Τρόπος. — Ἐνοφθαλμισμὸς ἀντεστραμμένους.

Ἡ πράξις αὕτη ἐκτελεῖται ἀπαρἀλλάτως, ὅπως καὶ ἡ ἀμέσως προηγουμένη· ἡ διαφορὰ συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ τῆς τροφῆς σχισμὴ ἔχει σχῆμα T ἀντεστραμμένον. Ὁ τρόπος οὗτος ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖ χρόνον περισσώτερον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν προτιμᾶται, ὅταν ὁ ἐμβολιασμὸς γίνεται εἰς καιρὸν βροχερὸν ἢ ὅταν οἱ χυμοὶ τῆς τροφῆς εἶνε κατ' ὑπερβολὴν ἄφθονοι καὶ ἐπαπειλοῦσι νὰ πνίξωσιν οὕτως εἰπεῖν τὸ κέντρον.

Ε'. Τρόπος. — Ἐγκεντρισμὸς διὰ κλάδου ὑπὸ τὸν φλοιόν.

Τὸν τρόπον τοῦτον μεταχειρίζονται διὰ τὴν ἐλκίαν κατὰ Μάιον. Εἰς τι σημεῖον τῆς τροφῆς A σχίζεται ὁ φλοιὸς κατὰ δύο γραμμὰς ἀποτελοῦσας τὸ σχῆμα T, ὡς προηγουμένως. Ἐπειτα διὰ τῆς γλυφίδος τοῦ ἐγχειριδίου τοῦ ἐμβολιαστοῦ ἀποχωρίζονται ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς μεγάλης γραμμῆς τὰ χεῖλη τοῦ φλοιοῦ Γ. Ἐκεῖ ἐντὸς τοῦ προκύπτοντος χάσματος εἰσάγεται τὸ κέντρον, ἀφ' οὗ ἐτοιμασθῆ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Λαμβάνομεν κλάδον ὑγιᾶ, μονοετῆ καὶ χυμώδη ἐκ τῆς ἡμέρου ἢ ἄλλως ἐκλεκτῆς ἐλαίας. Ἐκ τοῦ κλάδου τοῦτου κρατοῦμεν τὸ μέσον μέρος μὲ τέσ-

σάρκα ὀφθαλμοῦς. Ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ τεμαχίου τοῦτου καὶ ἀπὸ τὸ σημεῖον, ὅπου εὐρίσκεται εἰς ἕκ τῶν ἐν λόγῳ ὀφθαλμῶν α λεπτύνεται διὰ κοπτεροῦ μαχαίριδιου, τὸ κέντρον πρὸς τὰ κάτω κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε μετὰ τὴν πράξιν ταύτην ἡ τελευταία τομὴ νὰ ἀρχῆται ἀπὸ τὸ μέσον περίπου τοῦ ξυλώδους μέρους

καὶ νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ φλοιοῦ εἰς τὸ ἐλεύθερον κάτω ἄκρον β. Τὸ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον λεπτυνθέν μέρος τοῦ κέντρου προσκολλᾶται ἐπὶ τῆς τροφῆς ὑπὸ τὰ χεῖλη τῆς σχισμῆς, τὴν ὁποίαν σχηματίζομεν ὡς εἰπομεν, σχίζοντες κατὰ σχῆμα T τὸν φλοιὸν τῆς τροφῆς εἰς τι αὐτῆς σημεῖον. Ἐπειτα δένομεν Δ. Ἄν ὑπάρχωσι χάσματα ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ κέντρου μετὰ τὴν προσκόλλησιν αὐτοῦ φράσσομεν αὐτὰ δι' ἀλοιφῆς ἐκ πηλοῦ ἢ ἐκ κόλλας, ἐξ ἐκείνων τὰς ὁποίας περιεγράφσαμεν εἰς ἕν ἐκ τῶν προηγουμένων κεφαλαίων (2).

Προσεχῶς περὶ ἐγκεντρισμοῦ καὶ ἐνοφθαλμισμοῦ τῶν κεντρῶδων φυτῶν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΣΙΩΤΗΣ

Ἡ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

ΥΠΟ ΦΥΣΙΚΗΝ ΕΠΟΨΙΝ

—ΣΤΕΦΑΝΟΣ—

Γεωγραφικὴ θέσις· ὄρεογραφία· ἡ νῦν κατάστασις τῶν δασῶν.

Δημοσιεύοντες ὅτι συνελέξαμεν ἐκ διαφόρων συγγραμμάτων καὶ ἐξ ἰδίων πληροφοριῶν καὶ ἐρευνῶν περὶ τῆς ἰδιαίτερας πετρίδος ἡμῶν, τῆς νήσου *Kepallhniac*, οὐδὲως νομίζομεν ὅτι ἐγράψαμεν τέλειόν τι, ἢ ἐπιστημονικῶς πρωτότυπον. Τοιαύτην ἀξίωσιν δὲν δικαιολογοῦσιν οὐδ' αἱ ἡμέτεραι γνώσεις, οὐδ' ὁ χρόνος, ὅστις

Σημ. 2) Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω σχήματα θὰ χρησιμεύωσι καὶ διὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῶν ἄλλων δένδρων, δὲν ἐθεωρήσαμεν ἀπαραίτητον νὰ μεταχειρισθῶμεν εἰκόνας πιστὰς κλάδων ἐλαίας, ἐπαρκεσθέντας εἰς μορφὰς ἀορίστους καὶ γενικάς. Τοῦτο βεβαίως δὲν ἐμποδίζει νὰ ἐννοήσῃ τις τὰς πράξεις τοῦ ἐμβολιασμοῦ.